

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางมาตรการ และขั้นตอนการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ฉบับปัจจุบันในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นโดยวิเคราะห์ในเชิงนโยบายการดำเนินการและผลลัพธ์ที่ปรากฏในปัจจุบัน เพื่อศึกษาการดำเนินการตามนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล โดยใช้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนแต่ละแห่ง เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนแต่ละภาคที่มีโครงสร้างแตกต่างกัน ภายใต้การกระจายอำนาจที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญ และเพื่อเสนอแนะแนวทางด้านอื่น ๆ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจ

วิธีการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลจากพื้นที่ และกลุ่มประชากรเป้าหมายในเชิงปริมาณ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ คือ แนวทาง มาตรการ

และขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ฉบับปัจจุบัน ในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นฯ สรุปได้ว่าภาครัฐต้องกระจายอำนาจด้านต่าง ๆ โดยให้อำนาจกับท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษี และจะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับท้องถิ่นด้วย ซึ่งได้จัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์การบริหารส่วนตำบล อบต. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับมอบการกระจายอำนาจ และภารกิจทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชน ภารกิจด้านการวางแผนภารกิจ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ภารกิจด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาครัฐและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความจริงจังและจริงใจต่อการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร มีการถ่ายโอนเฉพาะภารกิจและอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่งให้เท่านั้น ในขณะที่งบประมาณและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงยังไม่มีมีการถ่ายโอน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนให้ ส่วนในด้านผู้ปฏิบัติตามนโยบายการกระจายอำนาจ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติยังมีความเข้าใจในนโยบายของรัฐบาลไม่ชัดเจน หรือมีการอาศัยช่องว่างของระเบียบกฎหมายในการยืดเวลาการถ่ายโอนภารกิจออกไป

ผลของการกระจายอำนาจต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ยังไม่เห็นผลมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีงานทำตามต้องการ การลดรายจ่าย การลดการกู้หนี้ยืมสิน การชำระหนี้สิน และการมีเงินออม สำหรับด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนมากยังไม่มียุทธศาสตร์ในการเข้าร่วมเสนอปัญหาหรือความคิดเห็น การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา การเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา การแก้ไขปัญหาของชุมชน การประเมินผลการพัฒนา และการปรับปรุงการดำเนินการพัฒนา จากกรณีดังกล่าวอาจ จะก่อให้เกิดผลเสียเป็นอย่างมากต่อประสิทธิภาพของการปกครองท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นโดยการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) รัฐบาลและข้าราชการต้องมีความจริงจังและจริงใจต่อการกระจายอำนาจ โดยถ่ายโอนงบประมาณและบุคลากร ไปพร้อมกับการ

ถ่ายโอนภารกิจทั้ง 6 ด้าน พร้อมกับกำหนดระยะเวลาเสร็จสิ้นให้ชัดเจน และให้ความรู้ความเข้าใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะข้าราชการและประชาชนในท้องถิ่น 2) การศึกษาวิจัยและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากยิ่งขึ้นในอนาคต โดยกำหนดเป็นมาตรการและนโยบายในการพัฒนาให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมากขึ้นโดยเร็ว 3) แก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ เจื้อนเวลาให้ชัดเจนโดยนำปัญหาอุปสรรคในอดีตมาประกอบการพิจารณา รัฐบาลควรนำระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างจริงจังควบคู่กับการรักษาฟื้นฟูสังคมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และเร่งสร้างคุณภาพการศึกษาให้กับคนไทยโดยเร็วที่สุด

This dissertation, *An Analysis of Decentralization Policy on Local Economic Development*, aims to investigate the effects on local economies attributable to the decentralization plans, methods and measures decreed in the 1997 Constitution of the Kingdom of Thailand, and determine the effectiveness of the Thai government's policy of utilizing subdistrict administrative officers as an implementing tool. It is also intended to be a reference source for government officials and the general public interested in this or related topics.

As prescribed in the 1997 Constitution, the central government was obliged to establish a clear plan of action for decentralizing executive

authority and was further required to provide adequate budgetary resources to local governments to allow them to carry out their newly enlarged responsibilities. Under the plan subdistrict administrative officers were to be empowered to manage six functions for their local communities: public utilities, quality-of-life development, mission planning, environmental affairs and the preservation and promotion of Thai art and culture.

The research instrument employed to gather data on the actual, as opposed to prescribed, situation was a questionnaire. Responses to the questionnaire formed the basis for the study's findings, which were: that the central government and its national agencies were highly resistant to the idea of empowering local administrative organizations; that due to this resistance, some but not all of the planned tasks were delegated to local governments; that despite even partial decentralization, adequate budgetary and staff resources had rarely been provided to the local organizations; and that there is a general perception that those central government officials charged with implementing the decentralization program either lack a clear understanding of the program, its mandate and its goals, or intend to subvert decentralization by procrastination. The data further showed that, at present, the decentralization policy has had very little measurable effect on local economic development, most particularly in the priority areas of employment, household budgeting, increasing the local savings rate and reducing individual indebtedness.

Finally, the data revealed that most area residents felt they played no role whatsoever and had no influence over or with their local governmental bodies, a perception that may well generate serious repercussions in terms of the responsiveness of local administrative organizations to the communities they are tasked with serving.

Last but not least, this dissertation contains the following three suggestions: and one of them is that central government and government officials have to collaborate regarding this process in greater earnest. A greater role on the part of residents in local government needs be promoted by establishing a clear-cut policy in their regard. Finally, laws and other regulations, which can be obstacles to this process, have to be improved, and the needs of Thai society culture need to be taken into consideration.